

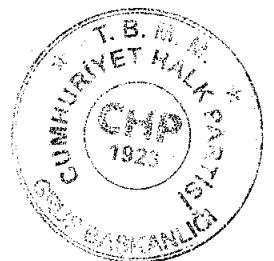
T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 2 Temmuz 2013
Sayı: 1075

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yasasında Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifim gerekçesiyle ekte sunulmuştur. Gereğini saygılarımla arz ederim. 28.06.2013

Av. Mahmut TANAL
İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Adalet İnsan Haklarını İnceleme			
Esas Komisyon	İçişleri			
Tarih:	05 Temmuz 2013		E. No: 2/1692	
Ysm.Uzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gn.Sek.
E.E.	16	MZ	MP	MM
TBMM BAŞKANI	[Signature]			

TBMM	
KANUNLAR VE KARARLAR BŞK.LİĞİ	
03	Temmuz 2013
Numara:	

TBMM	
KANUNLAR VE KARARLAR BŞK.LİĞİ	
03 Temmuz 2013	
No :	226561

GENEL GEREKÇE

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarının sözleşmecî devletler tarafından infazının kontrolü ile görevli olan Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi (AKBK) önünde, Temmuz 2010 itibariyle, toplantı ve gösteri yürüyüşü hakkının ihlaliyle alakalı Türkiye aleyhinde toplam 20'den fazla dava görüşülmeye devam edilmektedir. Diğer yandan, bu konuda Türkiye aleyhine ihlal bulunan karar sayısı da gün geçtikçe artmaktadır. AKBK'nin senede dört defa yapılan insan hakları toplantılarının her gündemine toplantı gösteri yürüyüşü hakları ile alakalı Türkiye aleyhine yeni davalar eklenmektedir.

Toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkı örgütlenme özgürlüğü ile düşünce ve ifade özgürlüğü ile doğrudan ilişkilidir. Düşünce ve ifade özgürlüğünü, 12 Eylül Askeri müdahalesinin ardından kabul edilen 1982 Anayasası ve Anayasaya bağlı olarak çıkarılan yasal mevzuat, özgürlükleri devletin bekası için tehdit olarak algılayan bir anlayışı yansıtmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin taraf olduğu ve iç hukuk normu halinde olan Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve denetim mekanizması olan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatları kapsamında; düşünce ve ifade özgürlüğü genelinde, toplantı ve gösteri yürüyüşleri özelinde dikkate alındığında, mevcut kanun maddeleri hukukun temel prensibi olan normlar hiyerarşisi

2911 sayılı toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanunu ile düzenleyici işlemler yapan makamların, hakları ve özgürlükleri dar, istisnai düzenlemeleri ise geniş yorumladığı yargılamaya konu olan vakalardan açıkça anlaşılmaktadır. Kanunların, hak sahipleri açısından haklarını koruması, kullanılmasını garanti altına alması gibi bir işlevi olması gerekmektedir. Ancak 06.10.1983 tarih ve 2911 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununda hakları kullanılmasını sağlamaktan ziyade nasıl sınırlandırılacağı ve en önemlisi nasıl yasaklanacağı konularına odaklanmıştır. Kaldı ki, 2911 sayılı kanunla verilmiş bir hakkın, kanuni bir dayanağı olmadan dar bir biçimde ve hakkın özüne zarar verir şekilde yorumlanması, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi içtihatlarına açıkça aykırılık taşımaktadır. Oysaki hak ve özgürlüklerde, ilk ve temel esas, hak ve özgürlüğün asıl, sınırlamanın ise istisna olmasıdır.

Toplantı ve gösteri yürüyüşü konusunda devletin görevi; bu hakkın etkin kullanılacağı ortamı var etmeyi, böyle bir ortamı var etmek amaç ve görevi ise, somut gerekçeler eğer zorunlu kılıyorsa, toplantı ve gösteri yürüyüşünün gerçekleştirildiği yerde, kolluk kuvvetlerini hazır bulundurmaya gerektirmektedir. Hazır bulunan kolluk kuvvetleri de bu anlayış içinde, hakkın kullanımına müdahaleyi değil, barışçıl, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü yapılmasını sağlama bilinç ve göreviyle hareket etmelidirler. Yoksa kolluk kuvvetlerini hazır halde bulundurmanın asıl amacı, bu hakkın kullanımını her an engellemeye hazır halde bulundurmak olmamalıdır.

Hazırlanan bu teklifle, yapılacak toplantı ve gösterilere dair bildirim esasının zımni izin sistemine dönmesinin ve idarenin düzenleyici işlemlerle hakların kullanılmasını sınırlamasının engellenmesi; kanunun uygulanmasında idareye keyfi ve nesnel olmayan yorum alanları bırakılmaması; hakkın kullanımındaki yer, güzergah sınırlamasının esaslarının toplantı ve gösteri yapanların güvenlikleri ile kamu düzeni ve güvenliğini sağlamak amaçlarıyla bildirimin gerektirdiği tüm tedbirlerin alınmasını sağlamak; hakkın kullanımındaki ihlallerde dahi özgürlüğün sınırlayıcı önlemleri ortadan kaldırmak hedefleri gözetilmiştir.

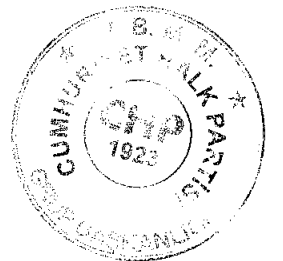

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 2911 Sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunun 6ıncu Maddesinin 2inci Fıkrasında yapılması hedeflenen değişiklik ile Toplantı ve Gösteri yürüyüşü yapılabilecek yerlerin belirlenmesi yerine yapılamayacak yerlerin belirlenmesi hedeflenmiştir.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

2911 SAYILI TOPLANTI VE GÖSTERİ YÜRÜYÜŞLERİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 8 Ekim 1983 tarihli 2911 Sayılı Yasanın 6ıncı maddesi;

“ Toplantı ve gösteri yürüyüşleri, tüm il veya ilçe sınırları içerisinde aşağıdaki hükümlere uyulmak şartıyla her yerde yapılabilir.

Toplantı ve gösteri yürüyüşü yapılacak yer ve güzargahlar kamu binaları ve askeri güvenlik bölgeleri ayrı olmak üzere istenilen yer ve zamanda yürüyüşü yapacak kişilerin özgür iradesi ile belirlenir.

Kolluğun amaç ve görev, toplantı ve gösteri yürüyüşünün etkin biçimde yapılmasını sağlamaktır. Anayasal hak ve özgürlüklerini kullanan kişilerin, barışçıl, silahsız ve saldırısız boyutun dışına çıkmaları durumunda, ancak gösteriye müdahale gündeme gelebilir. “

İbaresini ile değiştirilmiştir

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanunun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

